

علی سرابی، بازیگر نقش شهید صیاد شیرازی:

نقش «صیاد» دل‌مشغولی و زندگی‌ام شد

مهدیه مالکی

فیلم سینمایی «صیاد» به کارگردانی جواد افشار و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی بعد از پنج سال تحقیق و پژوهش توسط حسین تراب نژاد نگاشته شده و بعد از نمایش در جشنواره فیلم فجر، از ۲۶ فروردین ماه روی پرده سینما آمده است. علی سرابی و مارال بنی‌آدم در این فیلم به عنوان زوج واقعی توانسته‌اند رابطه خانوادگی ملموس‌تری از صیاد شیرازی و همسرش را به تصویر بکشند. علی سرابی در مصاحبه‌ای اظهار داشت که برای بازی در این فیلم با این شهید زندگی کرده و تلاش کرده است تا با مطالعه و پژوهش بسیار، ابعاد مختلف شخصیت او را به تصویر بکشد.

گفتگوی ماهنامه صبا با بازیگر نقش صیاد را می‌خوانید.

شخصیتی مانند شهید صیاد شیرازی به عنوان یک نظامی بر جسته هم از اقتدار و شجاعت در میدان جنگ بهره‌مند بود و هم عطوفت و مهر در برخورد با خانواده و اطرافیان؛ یعنی یک دامنه تغییر گسترده در رفتار و اکت. برای رسیدن به دو سمت این شخصیت چه کردید و برای باورپذیری بودن آن چه مواردی را لحاظ می‌کردید؟

این تعبیر شما بسیار درست است؛ شهید صیاد شیرازی بسیار خانواده‌دوست بودند و در بخش نظامی نیز تراز اول. واقعا چنان روحیه لطیفی در برخورد با خانواده با خصوصیات نظامی‌گری ظاهر در تضاد است ولی همین نکته است که این شخصیت را تکمیل و جذاب می‌کند و به همین دلیل احاد جمعیت کشور این شخصیت را دوست دارند، به طوری که اکنون در شبکه‌های اجتماعی کامنت‌هایی بسیار از افرادی که اختلاف سلیقه دارند برای من

بازی در نقش یک قهرمان ملی به راحتی می‌تواند بازیگر را به سمت کلیشه‌های متداول ببرد. برای دوری از کلیشه و نزدیکی حداکثری به شخصیت شهید صیاد چه تدبیری اتخاذ کردید؟

وقتی قرار است بخشی از زندگی یک شخصیت واقعی را بازسازی کنیم، دشواری‌های خاص خودش را دارد؛ از طرفی اگر شخصیت یا اطرافیان او در قید حیات باشند متریا ل زیادی وجود دارد، در غیر این صورت یک بازیگر هوشمند می‌تواند از ویدئوها و مکتوبات موجود برای نزدیک شدن به آن کاراکتر استفاده کند. فقط می‌بایست خوب و با دقت آنها را مشاهده کرده و الگو برداری کند، ولی همان طور که در سوال مطرح کردید بازی کاراکترهای معاصر بسیار دشوار تر است چون نزدیکان و اطرافیان آن شخصیت نظرات و روایات خاص خود را دارند و زمانی که آن شخصیت از افراد تراز اول قدرت نظامی کشور باشد، حساسیت‌ها بیش از حد متصور است. همه این موارد بخش مهمی از چالش‌های این نقش بود، اما متریالی که در اختیار داشتم برای ایفای این نقش خیلی به من کمک کرد و موجب شد به بیراهه نروم.

حساسیت‌های نقش شهید سپهبد صیاد شیرازی که به برخی از آن‌ها اشاره کردید موجب نگرانی و استرس شما نشد؟ و اینکه این حجم از چالش بر ایفای این نقش تاثیر منفی نداشت؟

به هیچ وجه، بلکه عنوان این نقش و تمام آنچه پیرامونش بود تاثیر بسیار مثبت روی من گذاشت و سرشار از انرژی بودم. البته اعتراف می‌کنم که موجب استرس بسیار زیاد من می‌شد چون نگاه به این نقش بسیار بود، ولی خب تجربیات من در عرصه بازیگری و آموزش‌هایی که از اساتید خوب کسب کرده بودم باعث شد بتوانم این استرس‌ها را مدیریت کنم.

شهید صیاد شیرازی بسیار خانواده دوست بودند و در بخش نظامی نیز تراز اول. واقعا چنان روحیه لطیفی در برخورد با خانواده با خصوصیات نظامی‌گری ظاهرا در تضاد است ولی همین نکته است که این شخصیت را تکمیل و جذاب می‌کند و به همین دلیل احاد جمعیت کشور این شخصیت را دوست دارند

ارسال می‌شود؛ ولی همگی ابراز محبت و ارادت است به این شهید بزرگوار که از او به عنوان قهرمان ملی خود یاد می‌کنند. بازی چنین شخصیتی گرچه برای یک بازیگر دشوار ولی فرصتی ایده‌آل محسوب می‌شود. اولین کاری که انجام دادم تحقیق درباره شهید سپهبد صیاد شیرازی از طریق مطالعه مکتوبات و کتاب‌ها و مشاهده ویدئوها و مستندات واقعی بود که دوستان در اختیار من قرار دادند و موجب شد تحلیل درستی از شخصیت شهید صیاد بدست آورم و استرسی که برای ایفای این نقش در من وجود داشت موجب وسواس من نسبت به این نقش شد. برای رسیدن به دو سمت شخصیت شهید صیاد که همان عطوفت و اقتدار بود تلاش مضاعف کردم تا از نقطه رئالیستی اصلا خارج نشوم، چون حس می‌کردم دقت در این امر هم موجب باورپذیری شخصیت خواهد شد و هم برای من در بازیگری چالش متفاوتی بود، و اگر چه کار را برای من سخت‌تر می‌کرد ولی ترجیح دادم این نکته را رعایت کنم و تلاش کردم از شباهت متداول بازی‌های قهرمانانه که برای این گونه شخصیت‌ها انجام می‌شود دوری کنم. در عوض برای باور پذیری سعی کردم کاملاً رئالیستی و به دور از اغراق بازی کنم.

قطعا یکی از چالش‌های اصلی برای بازی در نقش شخصیتی معاصر، که از او آثار و فیلم‌هایی موجود است، نزدیک شدن به لهجه، گویش و عادات و خصلت‌های رفتاری است. چطور از این دیدگاه به صیاد نزدیک شدید طوری که حتی برای خانواده و نزدیکان او هم باورپذیر باشد؟ و چقدر زمان و انرژی شما را گرفت؟